

Діло

Виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10. П. пош.
Конто почт. шад. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 1-2 год. передпол.
Реклама не зберігається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4-20 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750
ал., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Руму-
нії 150 лей, Болгарії 750
ал., Австрії 750 шв. фр.
адреси 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

МУЗИЧНЕ ТОВАРИСТВО ім. М. ЛИСЕНКА

у Львові, вул. Шашкевича ч. 5.

Субота, дня 2. мая — година 8 вечер

Концерт Богдана Бережницького Віолінчеліста, при фортеп'яні ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ.

Білетів по ціні 2—5 зл. в книгарні ім. Шевченка, Ринок ч. 10. а в день концерту
1840 вечер при касі. 2—2

СВЯТО ПРАЦІ.

Є свята, які набірають значіння вселюдських символів. Є символи, які кристалізуються у вікових змаганнях поміж поступом людської думки й назадництвом суспільного ладу. Є змагання, які ділять світ на два ворожі табори, але своєю величю захоплюють усіх, хто в живих залишається не є вже поза бортом життя.

Ледве 35 літ ділить нас від першого 1-травневого святкового обходу. Заініційований в липні 1889 р. в Парижі міжнародним робітничим конгресом, 1-травневий обхід був задуманий спершу лише як демонстрація за 8-годинним робітничим днем. Перейшовши по вулицях великих промислових міст кривавий хрест, 1-ий травня став традиційно святковою річницею, став щорічною маніфестацією усіх, хто живе в власній праці і шанує власний труд. Таким робом 1-ий травня втратив значіння безпосереднього товчка до активної боротьби за зміну соціальних умовин, та зріс згодом до сили символу свята праці.

Як усіх прапор, так і прапор, від якими повинно йти щорічне свято всіх працюючих, є набутий і використаний для цілей, які далеко відбігають від чистої ідеї. Боротьба за шанування людської праці не має ніщо спільного з тими гаслами, з якими приходиться стрічатись в день 1-ого травня з боку фанатиків одностороннього вузько-класового катехізму. Тим більше загальний характер цього свята не слід вважати за якогось одного політичного партію. Працюючі маси не знаходяться нині тільки в рядіх одної політичної організації — їх надто багато, щоб можна підтягнути усіх їх під один спільний знаменник, більше конкретний, ніж загально-вселюдська абстрактна ідея.

День 1-го травня був установлений Українською Національною Радою державним святом 3. У. Н. Р. Можна різно глядіти на цю постанову, як вплив обставин даного часу, а проте ніхто не зможе заперечити, що мало є народів у світі, у якому було б більше важко працюючих рук, ніж у нашому. Згадане рішення Української Національної Ради каже теж виразно,

що поруч із червоним прапором 1-го травня і понад ним дружно повіває блакитно-жовтий. За минулих 35 літ змінились у світі умовини праці, змінилась у ба-

гато чому людська психіка й іншими категоріями судить людська думка.

А проте й нині з нагоди 1. травня можна сміливо підписатись під словами одного старенького французького громадського діяча з перед 35 літ: „... Бачу в цій обході заповідь нових часів, коли суспільність, опираючись на завжди на справедливості, буде дійсною гармонією інтересів і сил, виснажуваних нині у безглуздіх брутальних борах; коли суспільність усі свої невичерпані й необмежені творчі сили віддасть на услуги науки і праці; коли почнеться на землі панування розуму“.

І. Н. Н.

ЛЯСАЛЬ.

З нагоди 100-літніх роковин народин.

Цьогобічне свято першого мая є доброю нагодою, щоб викликати з тіней минувшини постать одного з найбільших провідників робітничого руху. Саме три тижні тому минуло сто літ від дня уродини Фердинанда Лясаля. Хто з нас бодай на гімназійній лавці не перекидав нервово червоної брошури „Робітнича програма“ або „Про суть конституції“, приписуючи собі перші зерна революційності, менш-більше так само як вісупу — з викривленим обличчям від ніякого почування, а може й зі заплосченими очима?

Ех! які не були прегарні часи, коли соціал-демократична лектува була верхом революційності! Ах! які дивні часи настали нині, коли навіть чужинні національні партії, такі як наші, втагували в свою програму основні ідеї творця німецької соціал-демократії! Бунтарський дух Лясаля напевно не висловив би свого вдволення, якби міг при допомозі спиритистичного столика кинути кілька угад про сучасні суспільні умовини, яких розвиток силкувався він передбачити таз. науковою методою свого дослідів. Його мабуть не потішив би величезний зріст соціал-демократичного руху у своїй батьківщині, вірного двом найдорожчим йому ідеям: нації та державі. Та маса, якої інстинкт він звеличував у своїй драмі „Франц Сікінген“, інстинкт, на його гадку, вірнийший, ніж свідомість її провідників — буває неабгажена у своїх химерах. Вона воліє на становищі президента республіки Гінденбурга, замість Вебля або Лібкнехта, і лекше поклонитиметься абстрактній теоретиків Маркса, ніж практичному діячеві Лясалеві.

Не маємо наміру повторяти ще раз у скроченій фейлстонівій формі безконечної дискусії на тему

переваги Маркса над Лясалем — тому, якій професори та соціалістичні діячі присвятили більше творів, ніж абстрактні табори цих двох ідеологів соціалізму. Істину — каже Жорж Сорель — справедливий поділ праці у цьому світі. Якщо безсмертний дух творця може стежити за розвитком своєї ідеї на цьому світі — то Лясаль не повинен би заздрити Марксові його канонізації на святого. Лясаль був надто сильно прив'язаний до нашого життя з усіма його поривами та принижуючими пристрастями. Він був гордий та впертий; він не міг би жалкувати, що провів це життя саме так, а не інакше; він найшов би для своїх біографів найкращі аргументи на те, що в усіх його вчинках була залізна послідовність Гегельської системи і що всі буцім-то суперечності вирізняють з її становища як гармонія одного самодостатнього процесу.

Життєпис Лясаля для людей, що шукають залюбки внутрішніх, глибоких взаємин між індивідуальними переживаннями людини і його творчості — має той сам чар, що світогляд Гегеля мав ціле життя для Лясаля. Ці самі факти можуть служити як матеріал для протилежних тез і їх синтеза може бути так само несподівана як рішучі виступи великої індивідуальності, яка діяльність хоче здушити в собі боротьбу двох суперечних стихій. Лясаль мав у собі багато з романтичного поета, який вгадує ціле життя між адвокатською прозою і неписаною, мрійною поезією. Найбільшим дивом цієї боротьби є те, що його життєпис, історія буденних переживань, не менше цінних для нього як його творів — що ця романтична історія не захтала авторитетом його індивідуальності як ідеологічного робітничого класу. Соціалісти, які промовчують деякі факти з життєпису Лясаля або хотять їх силоміць підчинити його ідеям, перекладенням уже на їх партійну програму — не мають зрозуміння для одного з найшкваліших секретів Лясалевої індивідуальності.

Лясаль уродився 11. квітня 1825 р. в домі багатого життєвого купця у Бреслау, — на цій теґтонсько-слов'янській емімі, де численні життєві покоління боролись за існування та майно, торгуючи шовком. Так само як багато вічених, письменників та дотистів — молодий Ля-

саль не хотів продовжувати купецької кар'єри батьків і пірнув у глибоку хвилю філософії, щоб вирішити на ще ширших — політичних діяльності. У німецьких університетах царив тоді Гегель. Перша велика праця Лясаля про Геракліта була полемікою транспозицією Гегельської системи на мову грецьких символів: — вічний рух зливався з поняттям історичного процесу, а цей знову з процесом логічним.

Лясаль приготувався багато літ до першої нагоди, щоб виступити як політик. Але популярність здобув собі багато раніше: у році сальонового льва та оборонця покривджених ще як студент філософії. Як 20-літній молодеш зустрічається він з жінкою, яка відіграла в його житті, хто зна, чи не найбільший вплив як Гегель та Маркс, з ким він присвятив менше часу та енергії. Це була графиня Гауфелд, високорозвітана особа, дотепна, великого темпераменту і непохитного характеру — у віці, який дозволяв їй, від біди, бути її його матір'ю. Пройавши Гауфелд було в Берліні популярне. Князь Гауфелд під час окупації міста Наполеоном хотів передати потайки звістку німецьким військам про стан французької армії. Це спланозадина переполюк і князя вкинули до в'язниці. Його жінка зв'язавши особисто прохати у Наполеона помилування для мужа, якому грозила смерть. Наполеон у відповідь показав їй ликований документ. Тоді княгиня вихопила його йому з рук і кинула в огонь. За що сміливість, Наполеон звільнив її чоловіка. Це була мати графині Софії Гауфелд, яка стала героїнею Берліна завдяки Лясалеві.

Вона була нещаслива у 10-літній подружжі з чоловіком, який нехтував нею і змушував над нею. Лясаль, познайомившись з Гауфелдовою, зайнявся її долею настільки, що присвятив 10 літ свого життя боротьбі за її визволення. Він вірив всім судозі процесу, стежив за кожною подробицею справи, піддержував, змагаючись з всезілляною опінією, яка глділа тоді на жіночу в такому становищі як на покидь суспільності. Лиша завдяки енергії та самопожертві Лясаля, графиня Гауфелд вийшла з процесу переможно. А Лясаль вийшов з цієї боротьби дослідженням алдохом. У 1848 р. є він уперше замішаний у трагікомічну революцію 1848 року, дарма, що тоді ще не брав у ній поважної участі. Його засуджують та звільняють. Швидко в 1862 р. вступає він рішуче в ряди політичних діячів. Тоді має вже за собою головний правно-філософський твір „Систему навібання прав“. Шквалем епізодом життя є його зустріч з молодією Російською, Софією Сокоцевою в 1860 в Аахен. Зікохується з ній і на 40 сторінках великого формату пропонує її подружжю, доказуючи, що не може без неї жити, що робить своєю постановою найбільшу жертву зі свого життя присвяченого вищій меті і що „стаючи моєю жінкою, будете весь свій дім та існування на шнурі вулькану“.

Коли вертається до політики, вже не вдоволюють його конституційні промови та резолюції. Накликує, щоб покінчити парламент і до оз-

Red. czas. „Dziło“ we Lwowie, Pr. 309/25. W imieniu Izby Reprezentacyjnej Polskiej I. Sąd okręgowy karnej orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, jako Trybunał Pressowy we Lwowie, że treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie „Dziło“ Nr. 90 (10.444) z dnia 26. VI. 1925, w artykulech pod tytułem 1) artykułu wstępnego w ustępach a) tytuł, b) ustęp do słów: faktom je szczo, c) między słowami: dywersyjno-bandyticy; zaboru: a) Odwazne: a) i) między słowami: do wdozwolenia: a) i) Tomu to, c) od słów O tej: a) i) do końca artykułu, 2) w rubryce „Nowy“ ustęp notatki pod tytułem: „Chto doły wypuwały“ aż do słów toj, szczo byw zawiesta zmiatana zbrodci k. 65 a) i) k.

a co do ustępów po 1) c) e) także występku z § 302 u. k. uznal dokonana w dniu 25. kwietnia 1925 r. konfiskatę za usprawniowaną i zarządził zniszczenie całego nakładu wydłu w myli § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopiisma, by orzeczenie niniejsze umiescił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszeli stronie. Nieuwkomanie tego nakazu pociąga za sobą na karę przewidywaną w § 21. ust. druk. 17. grudnia 1893 Dz. p. p. Nr. 6 ex 163 i 17. zaszczedzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. p. Lwów dnia 21. kwietnia 1925 r. Hauer.

зливої резистенції", яка згодом має стати активною. Осушення ним власної партії як протесту проти покірних олігопартійників — відоме. Приходить засуд. язичниця, звільнення, врешті в 1863 р. осушення в Липську — „Allgemeine Deutsche Arbeiterverein". Загодовки найповодливіших творів також знаєте.

Тоді він має 28 літ. Усі захоплюються його стрункою статтю, дзвінко-музикальним голосом, чаруючим красномовством. Як народний трибунал він не має тоді суперників. Його подорож у ролі агітатора в Наддніпрянщині це похід переможець. Прощеси та засуди не в силі спинити ні його діяльності, ні впливу. У червні 1864 р. виїжджає в Надренцини до Швейцарії мов тріумфатор, що-ж підготувався до нової боротьби, а в серпні — вже не живе. Його смерть — це наскрізь романтичний епізод. 25-го липня він пізнає в Берні 18-літню дочку історика Деннігеса — Олену, яку бачив кілька разів у Берліні. Від першого погляду — Амор влучає його смертельною стрілою. На протязі 24-ох годин приходить до взамних осадчин, а три дні пізніше його вибрана під впливом спротиву родини — шораз більше холодне. Ласаль використовує всі можливі впливи та посередництва в фінантизмом процесовича та диктатора, щоби зійтись з тою, якій хоче скласти у жертві своє життя, а вона зустрічає його вже байдужою, навернувшись до офіційного нареченого, свого ровесника і приятеля молодості, Румуна Раковіца. Почування нестачного кохання переходить у Ласяля у жадоу помсти і він ображує свідомо Раковіца та батька Олені, доводячи до поєдинку. В ліску під Женевою гине від кулі свого суперника.

Хто хоче перейти всі нюанси цієї історії, нехай прочитає повість великого англійського мистця в психологічній аналізі George Meredith'a: „Трагічні комедіянти", основу на цій патетичній події. Там знайдете всі риси суперничої, бурхливої індивідуальності Ласяля, яка то надто гнулась, то ставала надто непохитною під впливом надто велико-

го добіра до сил своєї аргументації. Ось якою рефлексією кінчить Meredith свою історію:

„Він згинув від своєї слабкості, але той, що впав, був сильною людиною. Якщо його кінеш не є героїстичним, то ганьба не падає тією на його життя. Його кінеш був гуманним, тому, що звиріна притасна в ньому випадала неважуча дача і понесла його туди. Струмін бурхливої крові залит його ясний розум. А в тім: ті, що висловлюють над ним звичайний фаталістичний епітаф про те, чого не зробив і що знобив, ті, що користуються мудрістю, яка м'якить покірника останнім словом його жалісної історії, повинні на мент пригадуватись, чи можна назвати блязом або божевільним того, хто був великим правдолюбцем, поведанням великими головами своєї дош, признаним головою стоїть, устою масою працюючого люду і в якому несе відомо, хоча цей люд жив у ньому, продирались чистіші вогні крізь грубу шкавалуцу, коли його остаточна неугавність кинула його в загиблль... Він не був ні блязом, ні божевільним, ні мушкетером, якого можна боготворити: його остання спокуса найшла на нього в добі, заки він переміг голоси своєї крові і посеред безлічі одиоманітної маси цього світа поклала на нього тавро трагічного комедіянта: — він є великим позовником та самооманником, одним з пурпуроно-смішних, з яких не можемо сміятись, але яких мусимо подивляти на те, щоби збагнути, чи їх характер промовляє нотою диссонансу з життям. Бо інакше, розумуючи над їх історією, життя видалось би чимсь, що раз має зловбий нахил до смішності то знову поринає в безодні. Характери пересічної маси людей належать до звичайної категорії комічних; мало з них є так збудовані та такі складні, щоби в них могли єднатись ці дві суперечні музи".

Те, чого не в силі була зробити між суспільних ворогів Ласяля — зробила 18-літня гуска. Аргументи,

які переконували суллі та пал, який поринав багатотисячну авдиторію, побились об байдужість жіночого серця. Робітничка маса та жінка були двома державами нахнення Ласяля. Він хилиться між ними як між двома стихіями своєї вдачі: між льогічними міркуваннями та іраціональними поривами. Психологія юроби та жінки має свою чарівну притягуючу силу для філософів та поетів. Вони є однією химерою у переливах своїх настроїв. Смерть завдає одній і безсмертність завдає другій має в собі чимало в непередбачених химерності, над якими не віднині думають критики творів та чинків Ласяля.

Існує одна величина Ласяля, якою можна електризувати маси його спонуляризованими ідеями; існує друга — притасна в сутінках буденної людської психології, яку переізували блискі творчого генія, що нехтував усім, поза голосом своєї духової потреби.

Мих. Рудницький.

По 6-ти літах.

Поворот д-ра К. Левицького.

Відомий галицько-український діяч, довголітній керівник галицько-української політики, б. президент Української Парламентарної Репрезентації в австрійській парламенті, перший голова Державного Секретаріату ЗУНР, а описля уповажаний для справ преси і пропаганди, в згодом і закордонних справ в уряді през. Петрушевича — по 6-ох літах відсутності і важкого еміграційного життя вертає до рідного краю.

Після рішення Ради Амбасадорів д-р К. Левицький вже кількома наворотами робив заходи в польському посольстві, щоби одержати паспорт на поворот, одиче безуспішно. Навпаки, у відповідь на ці старання польські власті розсилали стежні листи за тими еміграційними діячами, що їх підписи були поміщені на противборчій відозві, а між ними і за д-ром К. Левицьким. Відомо, що коли один із філантів противборчої відозви, д-р Я. Се-

лезіка, не почувачись до ніякої провини, легальним шляхом повернувся до краю, то його запропоновано в туюм, а описля по році тюремних злиднів суджено за „державну зраду" й інші злочини проти Польщі та засуджено на 2-літню в'язницю.

Така поведінка польського уряду зупинила потерпана галицько-української політики від негайного повороту. Та він не припиня своїх заходів, вже не в польському посольстві у Відні, але у Секретаріаті Ліги Націй в Женеві. Мабуть ці останні заходи присилавали польський уряд якісь згодитись на його поворот.

Як подає „Слово Польське" д-р К. Левицький одержав „залізний лист" від міністерства справедливості під натиском міністерства закордонних справ. По тим самим відомостям, проти д-ра К. Левицького відбудеться судово розправа, на якій він відповідатиме з вільної стопи.

У відмінному світі представляє ту саму справу львівська „Хвіла" під шумним, настроєво-крикливим написом: „Ліквідація польсько-українського спору". Вона пише, що у Варшаві все частіше говориться по потребу ліквідації справ, що були відгомоном збройного польсько-українського конфлікту після листопадового перевороту 1918 р. Ліквідаційна акція розпочинається від дозволу на поворот до краю галицькими емігрантам. Одним з перших, що одержав дозвіл на поворот, є д-р К. Левицький. Дозволу на поворот уділила Рада міністрів, повідомивши галицькі судові й адміністративні власті, щоби вони припинили якінебудь карні кроки проти д-ра К. Левицького. Поголоски про залізний лист не відповідають дійсності.

Як бачимо, між інформаціями „Слова Польського" і „Хвилі" заходять суттєві різниці. „Слово Польське" говорить про „залізний лист" (лейт), а „Хвіла" опроркидує цю сплетню. Перша інформація приписує уділення дозволу міністерству справедливості, а друга Раді міністрів. „Слово Польське"

Ілько Боршак.

Член Французького Конвенту про Україну (1795).

Підчас Великої Французької Революції грав видатну роль Гарран де Кульон (Garran de Coulon). Спочатку член Установчих Зборів, а потім Конвенту¹⁾, він належав до крайньої лівої, був „Генеральним Прокурором Нації" і є автором закону про еманципацію чорних у французьких колоніях. Будучи в осередку політичної хуртовини, я мав потребу зупинитись на проблемах далеких від могого особистого життя²⁾. Такою проблемою були для Кульона причини упадку польської держави. Він відріг багато матеріалу, перерахувавши досить солідну літературу і в III-ому році Республіки (1795) виїхала в світ його книжка під назвою „Recherches politiques sur l'Etat ancien et moderne de la Pologne appliquées à sa Dernière révolution"³⁾. (Політичні дослідження над старою і новою польською державою, прикладені до її останньої революції).

Як „habent sua fata libelli", то доля цієї книжки була дуже сумна: найбільша частина накладу згоріла в книгарні видавця, а те, що залишилось, не мало широкого розповсюдження, бо для нового режиму Директоріату ні мова ні зміст книжки не підходили. Примірник Національної Бібліотеки так і про-

лежав неопізнаний, і автор цих рядків був першим, що відкрив ці пожовклі сторінки з дуже брудного й зіпсованого вже паперу. В III-ому році Республіки переживала велику паперову кризу, й Кульон став однією із жертв цієї кризи.

Всі ті дічі Великої Революції, що так чи інакше порушували українське питання, давали доказ своєї симпатії до нього, але як це побачити даліше читач, твір Кульона повинен зайняти у цій літературі особливе місце. „Як не була доля цієї книжки — пише Кульон у передмові — вона не osiąгне своєї мети, як не збільшить ненависті чесних людей⁴⁾ до всіх тиобителів і як не викличе їх обурення на підлу коаліцію⁵⁾, що затила лише на грабунк обзброєних рабів⁶⁾. Вона не osiąгне мети, як не докаже народам, що це сусідні королі, а не вільні нації (себ то Франція. І. Б.) загрожують їх незалежності".

Кульон розповідає докладно історію Польщі і головню зупиняється на тиранстві і сваволі шляхти над селянством. „Здається, що такий страшний гніт повинен би був вже давно підняти польський нарід проти своїх тиранів, але упадок духа — наслідок рабства — доходить до того, що людина сама, подібна до скотини, яку гримазлює у ярмі, звичка до гнєту: аж доки надзвичайні обставини або зоря свободи, що перемагає всі перепони, не потрася ним. У всіх країнах і по всіх час бувають горді люде, що ненавидять рабство і вміють знайти спосіб ви-

зволитись та покарати своїх тиранів. Такий приклад дали Польщі українські козаки..."

Автор присвячує цілій VI-ій розділ (30 ст.) спеціально козацчині в Україні, „країні гарній і великій, як під Франції, де панувала приємна атмосфера свободи, незалежності, братерства й рівності...". Київ, столиця України, немаче призначений був самою долею по своїм чудовому положенню серед Дніпра між Балтійським та Чорним морем, через свої зносини з Європою і завдяки заснованій там школі (Києво-Могилянська Академія, І. Б.) — на поширення цивілізації і науки у тих диких краях. Як не одне місто в Європі переходив Київ із рук у руки варварських народів-наїзників і все палили та нищили його переможці, але без огляду на усе це, Київ шораз відроджувався із руїн...

Підчас унії Литви з Польщею Україна та козаки підпали під суверенітет Польщі, яка зобов'язалась признати права та привілеї України. Але така підлеглість одного народу другому не могла довго тривати без перемін. Хоча як були би подібними до себе ці форми васалітету, ми не знайдемо прикладу, де шановано би відносини, основа яких завжди не забезпечена, як для уряду, що зедналися такими договорами, не бажають широго щастя народів, як з одного і другого боку не прагнуть до свободи — найдевішшої бази цього щастя, як вони скоро не переконаються, що справедливість вимагає для обох народів рівності політичних прав, як немає у їх почуття взаємного братерства, як вони не довіряють один одному. Пануюча держава скоро прамуватиме до доневолення васалів

держави, знищуючи її привілеї, тоді як остання буде змагати відбутись від поневолення, рвучи все, що її в'яже з пануючою державою і пробуючи навязати нові союзи з козаками".

Згадавши численні марошення Поляками своїх обов'язків, лише Кульон — Україна покочилася містам й селам й перетворилася в найбільш промислову країну, будучи одночасно й найбільш розлюченою. Такий успіх і багатство Козацчини, а особливо їх надзвичайна відвага викликали заздрість польського уряду, що рішився знищити козацьку вольність спочатку скрито, а відтак жорстокостями й силою. Пороздавано великі дані ріллі, що є джерелом багатства під країни, польської шляхти, що гнобила мешканців України. Іх жінки і дічат ганебно насилувало, а до того увішні туди католицьких ксьондзів, Польща хотіла примусити козаків визнати супрематію папи й римські забобони в той час як козаки признавали супрематію царгородського патріарха й забобони грецької церкви⁷⁾. Тих із гетьманів, які захищали привілеї своєї нації і яких не можна було підкупити, захоплювали Поляки, а неуважний розріз з найсватішими договорами, стинали голови й четвертували. Але повстання народу, що не зник до ярма⁸⁾, було таким широким як і законним. Козаки повстали й запалили ненавистю, що зродилася у них серед добрих че-

¹⁾ Народився дня 19. IV. 1749 р. помер 19. XII. 1816 р.

²⁾ Par J. Ph. Garran, Representant du Peuple a Paris. De l'Imprimerie de J. J. Sonlet et Co rue des Marches No 2, in 8°, Str. 40. Шейдт, Нап. Тіло. М. 26314

³⁾ В оригіналі „вети": під цим словом тодішня революційна термінологія означала люде „нового режиму".

⁴⁾ Козаки в Англії, Прусії, Швейцарії та Росії проти Республіки.

⁵⁾ Тоб-то Поляки.

⁶⁾ Для віднодування і атеїста Кульона православна і католицька віра не однією „забобою".

⁷⁾ Читач зауважить відкреслення Кульоном відносини України до західної Європи під Польщею, упадок, який вона завдала шляхті змогу тиобити й

конечно бажав собі, щоб д-р К. Левицький відповів перед судом, а „Хвіля“ повідомляє про припинення якихнебудь карно-судових кроків. Своєї інформації закінчує „Слово Польське“ отсею „сенсигентальною“ заміткою: „На некорисні наслідки цього кроку певно не довго будемо ждати“.

Вістки про погорот д-ра К. Левицького вже підняли кружляти в наших громадських колах. Зі зрокуміх причин ми не оголошували їх в нашому органі. Годиться вважати, що в деяких колах ширяться сплетні, немов то д-р К. Левицький за ціну дозволу на поворот зобов'язався не брати ніякої участі в нашому громадському житті. На основі певних інформацій зазначимо, що д-р К. Левицький не приймав на себе ніяких зобов'язань та що його участь в громадській роботі не підлягає ніякому сумніву.

Політичні новини.

Відгук перемоги Гінденбурга.

Масмо вже перед собою погляди визначних американських політиків про нового німецького президента. Зсі вони погоджуються, що останній вибір збільшує труднощі світової політичної ситуації. Сенатор Борак не вірить, щоб Німеччина котла збрійтись і щоб особа Гінденбурга стала приводом до внутрішнього заколоту. Бувший державний секретар Вільсона Лянсінг глядить на прихід Гінденбурга лише як на рух консервативний, а не реакційний. Фінансові кола сподіються, що він не перешкодить переведенню економічного плану Доза.

Тон англійської преси стриманий. Одночасно виданий комунікат бюро Райтера силкується вдержати погляд, що політичний курс у Німеччині не буде змінений. Мабуть англійський уряд одержав уже в цьому напрямку якісь запевнення з Берліна. Вибір Гінденбурга не впливає на становище англійського уряду так радикально, як на становище французького. Орган Льюйда

сів гноту, видушували шлехту, де тільки попадалися. Але вони шанували мирне селянство, що мало як і раніше у них захист.

Невичерпаний геній Хмельницького видержав довгу війну з найкращими генералами Польщі, аж поки мир не potwierдив сепарації тих двох країн (Польщі і України. І. Б.) Але легше було Україні видобутися із під польської кормиги, ніж заховати свою незалежність і її доля повинна послужити зразком для народів, які с настільки сліпі, що надіються, що знайдуть ширий захист у чужих урядів.

... Цар Петро для легко козакам оші королівські обійники, яких володарі ніколи не відмовляють, але й ніколи їх не додержують..."

Зупинившись на скасуванні Української Автономії, додає Кульон: „велику частину українських земель розваано отому родові хрєпаків“) яких називають російською шлехтою. На Україну наслані російські сузи, найбільше підкупні в Європі, й офіцєрство російського або німецького походження. На остатку, як Катерина збрала раба із усіх своїх провінцій, щоб скласти Кодекс, чого так і ніколи не зробили, і як підчас того козаки вимагали повернення своїх законів і автономії України—їх делегатів сковано у кайдани, перевезено у Петербург, де майже всі померли у в'язниці від голоду й холоду. Нещасні козаки зробили останню спробу, щоб звільнитися від російської кормиги й спочатку цього століття звідналися ві Шведами. Але розбрат і корупція оволоділа їх

Джорджа „Дейлі Кронікл“ не каже заплонувати очей на цювагу нитвореної ситуації. Прихід Гінденбурга — це доказ незадоволення з дотеперішніх переговорів зі союзниками. Хоча він може видаватися обомою доброї волі союзників, але не слід уявляти його зломаним мирного договору. Німеччину треба судити по ділах, а не по настроях. „Дейлі Телеграф“ добачує у виборі Гінденбурга потягу спокою та ладу, сильну руку проти комуністів та відразу до професіональних політиків.

У Парижі — аденерування. Націоналістичні органи гдувають з плевніс уряду Пендсе. „Temps“ передбачує у Німеччині хуткий упадок республіканського ладу і вважає вибір Гінденбурга скиненням німецької маски. Вел понамають, що ролі теперішнього французького уряду дуже важка.

Французько-англійський марш.

Французький прем'єр мав дуже важку розмову з англійським послом лордом Крю (Crewe). Розмова мала торкатись ролі найвищої військової ради супроти збройного стану Німеччини; Франція безумовно хоче домогатись змінення своєї контролі. Передбачується близький зустріч Болдуїна, Черчіля, Чемберлена, Пендсе та Кайо у Лондоні. Річ гтме імовірно про вирішення спільної лінії в справі загальної безпеки, тому, що останні уступки Франції за уряду Еррію набирають нині іншого освітлення по виборі Гінденбурга.

Штреземан за недунув.

Нім. міністр закордонних справ Штреземан занедував ангіною. Деякі підозрюють у цьому „дипломатичну недугу“.

Змінення чехословацьких кордонів?

На словацько-мадярським кордоні, словацько-румунським і словацько-польським зміниено пограничну сторожу. „Народні Лісти“ подають, що з боку польських вартових повторяються стріли на словацьких. На мадярській та румунській смузі тра-

старшиною справу програю й всіх Запорожців розстріляно без різниці віку і роду (підкрес. оригіналу. І. Б.)...

Як же на Україні панував мир, що йде слідом за поневоленням, одного дня Европа діналася про абсолютне знищення Запорожців. В своїйому указі ціломудрена Катерина (підкресл. ориг. І. Б.) закидала Запорожцям їх розпусне життя, їх привязаність до своїх законів, на які вона сама, ця релігійна (підкр. ориг. І. Б.) царина присягала, що не порушить. З того часу Україна все більш і більш запала у дикий стан, у якому вона перебувала і кілька століть перед тим... Але природа могутіша для творчости й свободи, ніж тиранство. Жмєня Готів, що втекли в гори Астурії, зуміли вигнати Маврів із усіх провінцій Іспанії, також і Геній Незалежності ходить — блукає поміж нещасними останками українських козаків. І може бути, що недалекий вже час, як враз із кримськими й кубанськими Татарамі під проводом нового Пугачова (вісі) українські козаки змінять обличчя Росії і України, поневолені в ріжні доби своєї історії, не визнаватиме більше сорому, щоб бути скованою від рук призначених до роботи голкою та веретеном* (жінка—Катерина І. Б.)...

Закінчуючи свій огляд Української Справи, вертас Кульон до Польків, які пригнічуючи Козаків подібно до того як Спартиати чинили в Лякедомонії в Гельотами... сміли голосити про свободу й патріотизм*...

Париж, 1 квітня.

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакції не відповідає.

ЦИРК А. КОРНАЦЬКОГО

вул. Коперника 33.

Нині 80-го квітня ц. р. святочне відкриття сезону:

На чолі дружини виступає цирку Дир. Стан. Мрочковський

Найвища аттракція світового програму є король Займа, виступає в незвичайних штатів збукми і розриває в ланках, слава і ситоні сиди

Жигмонт Брайтбарт.

Початок в год. 8. вв'їз. Билети шідше до кибуття в театрі С. Габ'єла, Леоном 3. — В суботу, неділі і свята по 2 вистави з незмінною програмою. 1871

Відгуки дня.

Першого травня.

Колісь, пам'ятаю, на першого травня було так:

Сита буржуазія сиділа по російських каварнях і прижмуреним оком дивилася крізь вікна.

А на вулицях збиралася пролетаріат. Голодний, босий, пропавши виснажений, стояв у ряді і з піснею на устах тигав вулицями на місце зборів. Там вже чекав на нього „тебуні людє“ Діахия і як тільки людське море аспіювалося, дупав себе по роззигі через абранки в бриланти пальчики і випиркував:

— My biedni robotnicy. P.zet głód i p.dze przegróni nam braci do grzbieta, Chleb! Chleb! nam dajcie! (Бідна ніколи не їв хліба, тільки брелку). Proletarijusz wazytkich krajów łączcie się!!!

Скінчивши промову, обтирає шоквою хусткою кропильний піт з лоба і старається а трибуни. Потім факром відіади на обід, а пролетаріат піднесений и дугі розходився мирно домі.

Поліція спокійно пригладалася асьому і тільки вважала, щоб люди не пхалися дуже.

Так було колись...

А тепер?!

Тепер часи дещо змінилися.

Псаядє, пояснення сліа: „буржуазія“, „пролетаріат“, лишинсь те саме, але по суті змінилась їх уагало подекуди змілі.

пидись факти, що поліція та громадяне окупували деякі місця.

Генеральний страйк у Бельгії?

У бельгійських копальнях вугілля існує загроза генерального страйку. Робітничий конгрес має рішити, чи страйк має бути відповідю на обнищення працевдачими зарібної плати.

Як переведено шкільний плєбісцит?

Виква громад, які внесли шкільні денярації з домаганням українсьної мови навчання!

Повіт Городенка.

Слідуючі громади вносили писемні денярації через адвокатські канцеларії д-ра Т. Окуленського і д-ра В. Касиня на руки шкільного інспекторату в Городені: 1) Вікно 93 дек. за 131 дит., 2) Нильковськ 40 дек. за 48 дит., 3) Воронів 15 дек. за 21 дит., 4) Вербілів 101 дек. за 142 дит., 5) Гаврилик 36 дек. за 48 дит., 6) Гарасе міа 88 дек. за 102 дит., 7) Гаушків 54 дек. за 85 дит., 8) Городишків 69 дек. 97 дит., 9) Ганіаів 33 дек. за 69 дит., 10) Городенка 222 дек. за 270 дит., 11) Далецька 38 дек. за 82 дит., 12) Дубів 69 дек. за 105 дит., 13) Жабокруки 30 дек. за 62 дит., 14) Коліно 65 дек. за 84 дит., 15) Кунашів 30 дек. за 37 дит., 16) Колішків 23 дек. за 40 дит., 17) Корня 44 дек. за 58 дит., 18) Лука 52 дек. за 76 дит., 19) Нездів 60 дек. за 86 дит., 20) Оліва-Корня 36 дек. за 40 дит., 21) Обертин 40 дек. за 63 дит., 22) Пляверів 87 дек. за 120 дит., 23) Пробаши 48 дек. за 63 дит., 24) Поточиска 115 дек. за 176 дит., 25) Ракошів 77 дек. за 107 дит., 26) Репушків 46 дек. за 60 дит., 27) Стріпівка 126 дек. за 172 дит., 28) Семківів 64 дек. за 96 дит., 29) Себафичів 183 дек. за 250 дит., 30) Тимківів 188 дек. за 231 дит., 31) Чечетівка 85 дек. за 109 дит., 32) Черятин 186 дек. за 238 дит., 33) Ясанів пільний 84 дек. за 106 дит., 34) Чортків 165 дек. за 176 дит., 35) Торговиця 93 дек. за 128 дит., 36) Ісаків 55 дек. за 70 дит., 37) Топорів 119 дек. за 150 дит., 38) Сокачин 45 дек. за 50 дит.

Крім цих громад зложили безпосередню денярацію громади: Петрів, Якубівка, Жуків, Джурків, Балагурівка, Семенівка і Живачів.

Через байдужість не внесли денярації громади: Михальче, Уніж, Рашків і Хмелева.

Разом внесло денярацій 45 громад. Про сім громад нема точних даних, 38 громад внесло 3089 денярацій за 4019 дітей.

Один поліційний „допит“.

Інформация посла Янова Войткова до міністра внутрішніх справ щодо ситупація Стефана Духліньського та Оленсчєра Керотиша в пінській де фєнзії.

Всупереч всіляким урядовим запереченням на денне світло виходять шораз нові темні факти неучваних насильств та знущань, які практикують поліційні агенти в домішній дефєнзії супроти робітників та селян, що борються за своє визволення. Дня 7. березня ц. р. арештовано в Пінську робітника Стефана Духліньського, родом з Ціханова. З поліційного комісаріату перевели його до уряду дефєнзії при пінській старості. Трох агєнтів дефєнзії перевело брутальну ревляію Духліньського. Відтак з дозручення провідника дефєнзії скували Духліньського і відвели до слізної в'язниці. Духліньський сидів там три дні весь час скований. Четвертого дня відвели його до дефєнзії „на допит“. „Допит“ відбувався в кабінеті провідника дефєнзії. Крім провідника у „допиті“ брали участь 4 агенти, референт протоколу і 3 помічники, що становили довкола „допитуваного“. Підчас „допиту“ Духліньський був закований. Коли він залеречував питання, які не були згідні з дійсністю, звернені до нього провідником дефєнзії, тоді три агенти, що стояли при ньому, почали одночасно бити його з трох боків: пастуками під шию та під оба ребра. Коли били довго, згодом почали його тягнути за волосся. Аколи Духліньський упав на землю неприпомний, агенти почали його копати по восьмому тілі. Підчас того з'явився в кабінеті староста. На його запит: „Що таке тут діється?“ агенти відповіли, що комуніст упав на землю і сам бє себе. Староста не лише задовольняє таким „роз'ясненням“ і не звернув увагу своїм підчиненим, як слід поводитись супроти політичних в'язнів, але кричав до Духліньського, щоб він встає і візьмає разів коинув його в голову.

*) Кульон як на увазі факт деспотичного керування царями над „дворянським“ — „досударованим ситамі“.

На другий день „допитували“ у п'янійській дефензиві робітника Олександра Коротиша, якого арештували в Кожин-Городку дня 7. березня п. р. „Допит“ почався в 9 год. веч. Коротиша ввели до кімнати, де находився скованій мушкетер з якими слідами побоїв, і спитали його, чи він знає цього чоловіка. Коли Коротиш рішуче заперечив, агенти відвели його до темної кімнати і всі три почали його бити пистуками в шию та копати його під боки та в ноги. Це тривало довгий час. На крики та зойки Коротиша агенти відповіли цинічними лайками. Так склалося про токол „допиту“, який Коротиш навіть не читавши підписав, під загрозю дальших побоїв. Олександр Коротиш, так само як Стефан Духліський залишаються донині у п'янійській в'язниці.

Подючи ці факти про знущання над політичними в'язнями до відом. п. міністра внутрішніх справ, підписані звертаються зі запитом:

- 1) Чи тих, що провинилися у катуванні робітників Духліського та Коротиша потягнули до карної відповідальності?
- 2) Чи п. міністр має намір припинити катування робітників та селян агентами дефензиві?

ОСТАННІ ВІСТІ.

Пляни Гинденбурга.

Кореспондент „Матена“ подає представлени йому погляди Гинденбурга: а) не має би вартості ніякий договір з нім. лівим урядом, б) франц.-нім. зближення, освячене на інтересах обох країв, головном на порозумінні промислу обох країв, в) франц.-нім. порозуміння, головном проти більшовицької небезпеки, г) заступити данціський коридор угодою Польщі й Німеччини, 5) продовження переговорів у справі пакту безпеки.

Кроваві події в Болгарії.

На одному передмісті Софії обдано окопаних комуністів. По 24-годинний стрілянин, артилерія зловула окопи. Зловлено одного комуніста. Згинуло 8 жовнірів а 10 зіднесло рани.

Обвинуваченого за участь у заговорі на собор провідника аграріїв. Гранчарова, відзначено на одній з передміських фарм. Окружений поліцією, не піддався і вби його.

Супроти неможливості звербування 10.000 людей до народньої міліції, уряд має оголосити побір одного річника.

Заговор на життя Чемберлена.

З Лондону доносять, що викрито заговор на життя Чемберлена. Урядові кола досі не зложили ще ніяких висновків. Заговор мав бути здійснений в комуністичних колах.

СРСР. відлинує послів із Праги і Варшави

„Морнінг Пост“ повідомляє, що СРСР задуває відхилити своїх послів із Праги і Варшави. Причиною цього візита Бенеша в Варшаву, що довела до польсько-чеського порозуміння зверненого проти СРСР.

Замах на Гинденбурга?

З Берліна розійшлася чутка про замах на Гинденбурга. Бюро Вольфа заявляє, що чутка ця неправдива.

З польського союму.

Союму на засіданні дня 29. квітня відкинув внесок українських послів за призначення 6-місячного кредиту для унегацізування тайного українського університету і політехніки у Львові. За цим внеском голосували національні меншости і ППС.

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакція не відповідає.

Трамвайний пестянок УЛЬ.
Понище Висоного Замку.
Від дна 1. мая 1925.

На місці першого ретаврація: молоко, крич і ідеальний мід власної продукції. — Віддати мінеральні води, спроста набування карльсбадської і інших кувалд. Кухня. Віддати мінеральні води, спроста набування карльсбадської і інших кувалд. Кухня. Віддати мінеральні води, спроста набування карльсбадської і інших кувалд. Кухня.

Боротьба за Троцького.

З Москви доносять, що на засіданні конференції III. Інтернаціоналу порушено справу уступлення Троцького з активної політики. Прихильники Троцького домагаються, щоб його покликано до активної роботи при боці Каменева.

Бірінжа.

Львів, 29. квітня 1925.

Гроші.

Амер. дол. 5:18 — 5:18½, канад. дол. 5:15½ — 5:15¾, чеські кор. 0:157, — 0:158, дол. 0:021, — 0:021½, франк. франк. 0:274, — 0:274½, швейц. фр. 1:00 — 1:02, англ. фунт 24:60 — 24:70.

НОВИНКИ.

— Для емігрантів. Видавничий уряд повідомляє, що посвідки на еміграційні паспорти та візи для емігрантів до Зєдичених Держав, Канади, Бразилії, Аргентини та Палестини, що віддаються з довідки львівського, ставіславського та тернопільського видавничого анжелоно Експлуататора Еміграційного Уряду у Львові, від Карлівського 4. Щоб дістати еміграційний паспорт, треба нести туди прохання; Експлуататор перешле його до дотичного староства, яке дасть посвідку на вилучення паспорту і повідомить товариство або емігранта. Звертають увагу, що і посвідку і візу видадуть лише у випадках випадків. Довідки до інших країв має надати еміграційний уряд у Варшаві.

— Наша школа на околицях Зайона. Не вся українська територія, що входить у склад Чехословаччини, належить у адміністративно-політичному відношенні до Закарпатської України. Єтам частина нашої території, яка входить до складу Словацького краю, із кошицького жупою, що межує з одного боку зі Закарпатською Україною з другого боку сягає Попрад. У більшості, поліція тої жупи є велика сільська українського населення. Всіх поліція в 18. З того тільки той не має ні одної української школи. В місцях є школи церковного типу, а які так і зветься греко-католицькими. В них учать латинською, яких майже село а заведують польськими єпархіями. Життя такого учителя нудне, а через те й являю, яку він уділяє своїм учням, не стоїть на висоті сучасних педагогічних вимог. Часто ці педагогічні через сповідування церковних функцій. Селяне таких учителів неохоче оплачують. Та є там і терпачі греко-католицьких шкіл. Однак їх не багато, бо в тілі жупи заклада вісім загальну суму 303 греко-католицьких шкіл. З того числа 303 є 93 школи з українською викладаючою мовою, 199 зі словацькою і 11 з мадярською. Слід зазначити, що є там греко-католицькі між Словацькими і Мадярами. Шкож до шкіл українською викладаючою мовою, то треба підкреслити, що не всі вони українські, бо деякі мають у них латинською викладаючою мовою. Крім всього повинного є там ще приватна учительська семінарія і чотирьохкласова міщанська школа з українською викладаючою мовою у Польській. Самим українським населенням кошівської жупи мало що інтересується. Вони само боронять силою традицій своєї національної відрубності. Інтелігенція за винятком деяких одних там населення не інтересується. А школа? О. Л.

— Святотатство. У Жовтві арештували 16-літнього хлопця Осипа Мороза, з Одеської, золочівського повіту, за крадіж цукрових чаш, які знайдені при ньому. Чаші переховані в сідній експлуатурі у Львові, де можна їх оглянути.

— Львів без води. У деяких ділянках у місті бракує від тої води у водопроводі. Річ асна, що міська рада не передбачила населення про цю прикру несподіванку і не дуже бере собі до серця стан під-культури дикої оселі, а не столиці.

— Угодині. Від жовтня минулого року виходить у Львові від редакції консерватора Богдана Януша місячник, присвячений пам'яткам мистецтва. Відомості Консерваторського, якого появився до унегацізування в сіні 184 сторінок друку, великої вістки. Журнал видавався від кожним оглядом зразком, присвячує чимало уваги пам'яткам української культури та мистецтва. З діяльним „Україніст“ появився у „Відомостях“ до-

сі такі повні: Н. З. З консерваторської програми ст. 24—28. Національний першог. го львівського університету ст. 32. М. Голубчик. Церква св. Миколи у Львові ст. 46—52. Б. Януш: Монастирський пам'ятник у Львові ст. 52—64. Н. З. Переісторична громад. під Калущем ст. 65—69. М. Г. Виставка старих майстрів Львова (поми: який було чотирма Українці: Вілвський, Поліський, Якимович і Личківський). Богородицький іконостаз ст. 102. М. Елешевський: Церква св. Петра і Павла у Львові ст. 121—124. М. Елешевський: Український відділ Музею короля Яна III. ст. 153—163. Позатим непозабавного інтересу для української археології є решта статей журналу, які хоч не обговорюють українських предметів виключно, приносять багато поживних в даному напрямі. Ж рчиза можна дістати в київській Науковому Тов. ім. Шевченка або поштою в адміністрації при вул. Зиблікевича ч. 18 у Львові.

— Літи тегарам. Преса згадує щораз частіше про факти поминання немолоді невідомими матеріями. На протязі одної неділі у Львові траплялося три такі випадки мешканців кук. Неміщенка ч. 46. Куркової 41 і Кордєнської 44 найшли підпичені немолоді, які передали комісаріатом поліції для розшуку за їх родичами.

— Фатальне „cum beneficio inventarii“. Цей юридичний правничий термін, який може читачі пригадають собі з п'югоричного „Піла“, став причиною великого чужиння одного польського громадянина. Львівський суд звернувся до білостоцького мирового суду, щоб той списав заяву одного тямомного громадянина у спадщині спитавши його чи „cum beneficio inventarii“ чи „міне“. Мировий суддя, не розуміючи по латині, протуп в цьому глибокий натяк, замкнув громадянина у в'язницю і шоймо по 4-ох місяцях звернувся до львівського суду за інформацією щодо його особи. Сміятися чи плакати?

— Металею дони буде малярська громада Остерос у селі, в якому хіти злилися землетрус. Ці нові дони є винаходом якогось малярського фабриканта і їх можна встановити на протязі десяти годин.

— Жінка Е. Золі, великого французького письменника, вмерла в Парижі в 86. р. життя. Вона пережила свого чоловіка на 23 роки. Відомо, що Золі вмер в 192 р. від злого чаду з пелі своєї кінати. Подружжя Золі не мало ніяких дітей.

— „Свобода“ ч. 18 приносить: В справі еміграції. — В огні критики. — Поміж миром і війною. — Терпів, сповідання. — В справі допомоги голодному селу. — Письмо з Мексики. — Відомлення головного комітету. — Податкова безладдя. — Залишки господаря. — По широкім світі. — Новинки. — Економічні вісті. — Кум Трохим Говорить. — З тов-а оліки над емігрантами. — Нові видання. — На поміж бідному селу. — Дописи. — Відділ правної поради.

— В вісті в діяльності тов. „Навона Лічниця“ у Львові за рік 1924 до 28. лютого 1925, поміщений в часописі „Діло“ ч. 71 з 7. квітня попушено через недовга складання, співаючих ординуючих лікарів „Н. Л.“: д-р Іван Гриневичкий ординував в шпирях і полових хворобах; д-р Густав Ігел в очних хворобах. За упаву „Нар. Лічниця“ д-р Мизон Валяхін, голова. Д-р Іван Куровець, директор. 1—1

ОПОВІСТІ.

Унівєрський Наддніпрянський театр О. Митявич. Чортків. Сала „Вистоль“.

Патися І. V. Інаугураційна вистава „Воскресення“. Субота 2. V. „Пан Таардовський“. Неділя 3. V. „Від“. Понеділок 4. V. „Казка старого млина“. Віторок 5. V. „Циганка Аза“ (песа Старицького). Серєда 6. V. „Ревізор з Петербурга“. Четвер 7. V. „Майська ніч“.

П. Т. ПАСІЧНИКИ І

Пасічницька Спілка

поручає штучну вошину першої якості з правдою б'яльшого лоску без жадних пасічницьких знаряддя. — Звертаємо особливу увагу на штучну вошину, якої переважне всі місцеві й околиці вироб. — Ціна: 1 штик за 1 штик. Адреса: ПАСІЧНИЦЬКА СПІЛКА з обм. пор. Львів, вул. Підвалів ч. 2, партія, коло волосської церкви.

Управа театру звертається до П. Гриневича м. Чорткова з проханням, про по-міщенні артистів і складі 23 осіб по притамним помешканням. Ласкаві згодошени приймє українська кімната (Народний Дім). 1872 1—2

Приготовний нурє до тямної починє стєся І. мая. Згодошени приймєся Улє, на тямній в Городені. 1836 2—3

Львівський „Боні“. Пробі до сляючого концерту зачинєся в п'ятницю дня 1. мая в. р. Проситєся асіх членів вхєтєся на пробєх. Рівночасно проситєся о вхєпєння членських вхєток. — Вхєдє. 1867 2—2

Дрібні оголошення.

Конципєнта з практикою п'юльє адвокат Мудрецький, Тшє. 1863 2—3

Кандидат Адвок. з правом субст та з п'юльє п'юльє, г'ляє, посєдє Згодошєня з умовинами проситєся адресувати: Д-р Ст. Мудрецький, адвок., Тшє. 1862 2—3

Для лікарє добре місце на ослєк — інформації у ф'їлі „Проситєся“ в Бєсє, родчєнах. 1861 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Подяка.

Вл. лікарєні д-рєві Кушмичєвому в Гєчєнах, за невчєхайно сумлінє і умєтє лікарськє оліку і за вхєдєння мене зхєтєкої довготрєвалєї недуги, складєно їм дорогою наїшєрїйшу подєку. о. Ст. Висоцький, парох Перєгошєва.

1—1 1874

НА ДУЖЕ

ДОГІДНІ СПЛАТИ

ПЛАЩІ
КОСТЮМИ
СУКИ
ВЯЗУКИ
ЖЕМПЕРИ
СПІДНИЧКИ
ШЛЯДРОКИ
ВІЯЛА
КОНФЕКЦІО
ДІТОЧУ

1849 1—2

Красєву і зам. в найновїйших моделах найдєшевєше лише в азіані зї спєцієности магазині

POLOGNE (Польонї) Львів
Личаківська 10.

Українська шевська робітня ІВАНА ЯРИМОВИЧА

Львів, пл. Бернадських ч. 11.
виконувє взуття п'юльє найновїйших моделах, по приступних цінах. Приймєся вхєдєна наплєва. Стаєлям гостєям віддєляється кредит. Довголітєній доставєць для євєшєвєх ролик. 1—3

Звичайний Загальний Збір акціонерів Земельного Банку Гіпотетичного

відбудеться в п'ятницю дня 22. мая 1925 в сєлє товариства „ДНІСТЕР“ у Львові (ул. Руська 20, партія) о год. 10. рєвє. Праєо голосу на Збєрах мають ті акціонєри, які найп'юльєше 14 днє пєред Загальними Збєрами зложєть в Дирєкції Земельного Банку Гіп. або в „Українській Шадєнці“ в Перемишлєні якії разом з євє заплєаними купонами.

ПТ. Акціонєри, котрі ще не п'юльє своїх акцій а мають наміє зєсти участь в Загальних Збєрах, зложєть п'юльє на п'юльє домітє Дирєкції Банку позачєти свої адресу, щоб їм на час видєло легітїмація на Загальні Збєри.

На зложєні акцій будуть вхєдєні послів ки та легітїмації (мисєлки) тям, які мають право аступу на Збєри (88 68, 67 і 66 статута).

Кожних 100 акцій дає право до 1. го лосєу. Акціонєри, що мають менше як 100 акцій є управлєніє установи сп'юльєго повнолєласєка з п'юльє себе або пєредєдє повнолєласєку іншєму управлєнєєку аутї п'юльєрови. 1864 2—3